

NEWS

KVĚTEN 2018

Vážené čtenářky a vážení čtenáři,

blíží se datum 25. 5. 2018 a v tento den nabude účinnosti Nařízení o ochraně osobních údajů, tzv. GDPR. Po přečtení našeho newsletteru nemusíte nic potvrzovat. Tímto Vás chceme pouze informovat, že dále budeme Vaše jméno, příjmení a mailovou adresu používat pro zaslání newsletteru NEWS OPEN LEARNING na Váš e-mail. Pokud již nadále nemáte zájem o zaslání newsletteru, můžete se jednoduše odhlásit přes odkaz v zápatí emailu.

S přátelským pozdravem,

Tým OPEN AGENCY

Příběh a zahraniční zkušenosti učitelky Dagmar z Bruntálska

Jmenuji se Dagmar Černobilová, je mi 28, jsem učitelka a bydlím ve Francii. Za svou krátkou učitelskou kariéru jsem stihla porovnat a hlavně si vyzkoušet učení ve dvou zemích. Začnu Dánskem.

Dánsko bylo pro mě rozhodně velkým přínosem, začínala jsem jako stážistka a posléze učitelka v mezinárodní škole v Aalborgu. Zdálo se mi, že škola v Dánsku je jaksi méně školou, chodila jsem tam s radostí. Žáci pracují v týmech, jsou rádi, že se setkávají a učí se novým věcem. Učí se pro život, ne pro učitele. Hlavní byl vztah učitele a žáka. Žáci mě oslovovali jménem, brali mě jako partnera, měli mě vždy k dispozici. Nestála jsem na stupínku, neovládala monology a nesnažila se být hlavním zdrojem informací. Kladla jsem otázky, které vedly k rozvíjení kreativity. Dánsko totiž preferuje samostatnost, analytické a rozhodně kritické myšlení, vyjádření vlastního názoru. Práce s moderními médii byla na denním pořádku, „internetové třídy“ nebyly velkou neznámou. Samozřejmě, že jako v každé škole, jsme měli lepší a horší dny, rozhodně ano, každý žák si do školy bere svůj život, své radosti a problémy, je jasné, že někdy to skřípe. Tuto zkušenost, hlavně taky poznání, bych přála v cestě všem učitelům.

Ve Francii v současné době učím angličtinu, celý systém státních škol je především postavený na autoritě, to znamená, že když nenastolíte absolutní nerovnováhu, neřete v prvních pěti minutách a „nesolíte poznámky“, budete to mít obtížnější. A tak to mám já, snažila jsem se být „správný učitel“, ale nejde mi to, já preferuju pohodu, dobrou pracovní atmosféru a touhu učit se. Přijmout můj přístup žákům nějakou dobu vždy trvá, ale většinou vycházíme dobře, žáci mi začnou věřit a přizpůsobí se, ale i tak se těžce mění „dobře“ zaběhnuté koleje. V mých zkušenostech z Francie se zatím ukazuje, že jedinou motivací jsem pro žáky já. Taky jich je povětšinou ve třídě kolem 30, v Dánsku už třída se 16 žáky byla považována za velkou a nebylo náhodou, že se v ní vyskytovalo více učitelů. Kraluje tu spíše kvantita namísto kvality. Učitelé preferují projít každé téma (hlavně na papíře) - aniž by žáci dobře ovládali základy a byli si jistí v jednoduchých frázích. Děti nevyhledávají informace, ty jsou jim předány pouze učitelem. Samozřejmě jsou zde i velmi dobří učitelé, nikdy není situace tak temná, jak se zdá, ale já jich moc nepoznala, ale určitě na mě čekají. Osobně doufám, že se situace ve Francii postupně změní, jsou tu velmi dobré tendence, vznikají nové, soukromé školy, které jsou však finančně velmi nákladné.

Dagmar Černobilová